

[Poul Schlüter.]

Ja men så da kronens stilling? De to sidste socialdemokratiske regeringsperioder er sluttet med en devaluering, men hvordan ligger det nu? Udlandet bedømmer den danske økonomi med voksende tillid. Siden valutakrisens start i august er kronens værdi steget 3 pct. i forhold til dollaren. Kun tre af de valutaer, der daglig noteres på Københavns børs, er opskrevet mere end kronen. I forhold til alle øvrige er kronen revalueret mest. Hertil føjer sig så de virkninger, som vil følge af den fratrådte regerings politik, som førtes igennem i septembersamlingen: loftet over kommuneskatterne og den kraftige begrænsning i væksten i statsudgifterne. At der er et stykke vej tilbage, før vi endeligt får løst problemerne om betalingsbalanceunderskuddet, har vi selv fremhævet særdeles kraftigt — men der er altså allerede blevet skiftet spor længe før den nuværende stamminister forleden blev togfører.

Når statsministeren under debatten tidligere i dag — og dermed mener jeg i nat — talte om en fordobling af betalingsbalanceunderskuddet, mener jeg det er vildledende, ganske vildledende. Når hr. Grünbaun fremhævede så voldsomt, at den gamle regering modtog et underskud i størrelsen 2 milliarder kr. og afleverer et underskud i størrelsen 3½ milliard kr., ja, så er det altså for det første ikke en fordobling, men for det andet er det vildledende at nøjes med at sige dette. Det er det af to grunde, ja, der er egentlig tre. For det første har vi nu en langt større mængdemæssig omsætning i vor udenrigshandel, også i eksporten, og for det andet er der sket en vis pengeforringelse siden dengang. Det skal jeg ikke bestride; varerne koster mere pr. enhed nu, end de gjorde dengang. Den tredje grund er den, at vi har været genstand for en midlertidig meget uheldig udvikling i bytteforholdet, en udvikling i milliardstørrelsen. Disse ting anså hverken stats- eller finansministeren det i går for rimeligt at gøre opmærksom på. Sagen er jo den, at vi har et betalingsbalanceunderskud, som giver samme problemstørrelse nu som i 1960erne. Men det afgørende er, at tendensen er vendt, og det er der vist ingen, med undtagelse af den nydannede regering, som vil benægte.

Jeg synes, statsministeren i nat brillerede med nogle af de oratoriske behændigheds-

velser, han jo er en ubestridt mester i, da han karakteriserede den kortfristede gæld til udlandet. Den var ved årsskiftet, det tror jeg ingen vil bestride, i størrelsen 14-14,5 milliarder kr. Disse tal oplyste økonomiministeriet folketinget om i januar. Ifølge Nationalbankens oplysninger til regeringen skal denne udlandsgæld pr. 1. juli være faldet til 12,9 milliarder kr. Det er det, statsministeren får til en bemærkelsesværdig stigning i den seneste tid. Statsministeren forbigik fuldstændig, at den kortfristede gæld modsvares af kortfristede tilgodehavender, og størrelsen af dem er omkring 5,1 milliard kr. Det vil sige, at nettogælden er 7,8 milliarder kr. Det er den talstørrelse, statsministeren skal sammenholde med valutabeholdningen, der er på 3,2 milliarder kr., og ikke de andre og langt større tal. Men det så statsministeren væk fra, da han i en serie af replikker i nat fremhævede den danske rekord inden for den vestlige verden.

Dermed såede statsministeren selv ny mistillid til den danske økonomi ud over den, han har anskaffet ved indførelsen af loven om importafgifter i nat. Om statsministeren så vil nå sit erklærede mål med denne lovgivning, anser jeg for tvivlsomt. Jeg skal i dag blot fremhæve, at nok vil måske denne lov betyde en vis lettelse for visse hjemmemarkedsindustrier, men på den anden side vil den skabe vanskeligheder for en række eksportvirksomheder, og at én ting står helt fast, nemlig at denne lov må føre til prisstigninger. Statsministeren har sikret, så vidt jeg kan bedømme det, udløsning af en dyrtidsportion på et tidligere tidspunkt, end vi ellers ville have fået den.

Udgiftspolitikken hos det offentlige bliver i tiden, der kommer, lige så afgørende, som den har været hidtil. Derfor vil jeg gerne spørge: hvordan vil regeringen stille sig til de blokeringer af en lang række statsudgifter i størrelsen 480-490 mill. kr., som nu er udløbet pr. 15. oktober? Det bliver økonomiministerens første prøvesten. Den næste bliver, om man vil fastholde målet for den finansplan, den fratrådte regering lagde, og som betød begrænsning i stigningstakten i de offentlige udgifter.

Det andet hovedområde bliver selvfølgelig indkomstpolitikken. Jeg mener ikke, der er tvivl om, at loven, der er vedtaget i nat, bidrager til varige pris- og lønstigninger.